

ВЕСНА ЦВЈЕТИЋАНИН

ЗАГРЛИ САН

ФОСИЛИ

Провлачећи се кроз
мрачину затрпане прошлости
и жуљајући се о грубе,
незавршене зидине породичне историје,
проналазиш фосилне остатке
своје генетске грађевине.
Све је у теби,
а све је ван тебе.
Немоћан си да спереш
остатке генерацијског дара,
проклетог или благодетног,
који те као најтежи воњ
прати у сваком даху, дану и кораку.
Волео не волео, то си ти.
Као и сви ми.

ДРЕМАЊЕ

Док си заваљена у удобност
свакодневице,
сива се
Небеса Обичности,
превртљиво и премећући се,
несигурно ослањају
на непостојане силуете
пролазних искустава –
твојих мрвица среће и грудви туге.
Губиш се
у замишљеној визији
плавих хоризоната
непролазности, недодирљивости,
јединствености и вечности.
Сневаш.

ВРЛУДАЊА

Врлудам
животом
као брдска коза.
Не волим
маршруте.
Желим да брстим
необичне
видике,
удишем
изласке сунца
и утапам се
у безразложне
радости
Постојања.

БРЕЗА И ТИ

Откидају се,
привидном лакоћом,
укрућени листови
смрзнуте брезе.
Гледаш је
како се прелама
и осећаш
њен бол
кроз замагљени
прозор.
Јесен је.
Вас две сте
саме,
у крхкој белини
својих девојачких тела.

ПИСАЊЕ

Писање је олакшање.
Отресање неизреченог,
а смишљеног
у трену, у дану, годинама.
Мисао скупља драгоцене мрвице
са неисцрпне
трпезе живота.
Мигоље се из срца
осећања
и извлаче из дубине душе
прикази буновне,
недозреле стварности,
препуштајући се,
и клањајући,
перу.

ЈУЖЊАК

Дивљом ноћи
махнито арлауче
ледени Јужњак.
Откинуо се
са Антарктика
и, дрско се
трошећи у
крошњама
кртих еукалиптуса,
хара
неиспипаним пространствима
чедног континента,
док се ми сви
претварамо
да спавамо.